

національної революції ніж була Хмельниччина в Галичині, навіть подумати собі не можна. Єще раз зверну увагу, що брак ясної позитивної програми національної не є запереченем національного характеру руху.

Як ся революція скінчила ся? — Скінчила ся без додатного результату. Вернув стан, який був перед революцією, лише з тим, що польське і шляхотське пановане скріпило ся, а український елемент стратив і сю відпорність, яку мав перед революцією. Инакше не могло бути. Хоть Поляків прогнано з Галичини, вони по відході к о з а к і в на Україну вернули і запанували на ново.

В Галичині не було сили, котра могла би здержати поворот Поляків і котра могла би удержати пановане Українців. Опанувавши Галичину, галицькі Українці були би могли утривалити своє хвилеве пановане лише в такім случаю, коли би розпоряджали вишколеною і постійною організацією військовою, сильнішою, ніж та сила воєнна, яку Польща вислала, або еще могла вислати до Галичини в ціли приведення давних відносин.. Такої сили воєнної Галичани не мали і не могли її дістати, бо стала вишколена армія, а тим менше старий і зорганізований стан військовий (що в ті часи було одиноко можливе) не дасть ся за рік утворити з невипрактикованої в ремеслі воєнним хлопської маси. Правда, Височан мав зорганізовану армію з 15.000 людей, але се не були вишколені заводові вояки, лише хвилева збиранина, котра довго не могла видержати яко